

IVÀNOV,
ИВАНОВА

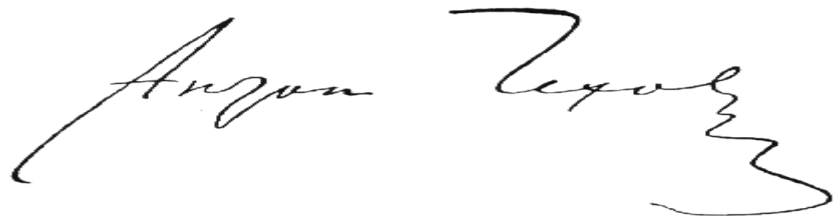
JA NO HI HA MOSQUES

d'Anton Txèkhov

L'any 1887, Anton Txèkhov, a petició de l'empresari Korx, escriu "Dvànov", la seva primera obra teatral llarga. L'estrena suposa tota una commoció a l'època a Moscú i Txèkhov pateix fortes crisis a causa de la seva acollida. L'obra no arriba a ser ben acceptada fins que l'any 1889, Txèkhov la refé i esdevé l'èxit que tots ara coneixem.

Nikolai Alexèievitx Dvànov és un home enfadat, deprimit, que no troba sentit a la seva vida. No estima la seva dona ni la seva amant, ni gaudeix ja de la companyia dels seus amics. El tedi, el cansament, la desesperança, l'angúnia poden dur Dvànov a l'extrem. Dvànov és el reflex d'una societat decadent que s'acaba. La fi d'una era. Potser la història es repeteix, i avui tots som Dvànov.

COMPANYIA EL SOMNI, PRESENTA:

CAN ALCOVER

DE L' 11
AL 14
JULIOL

ΙΒΑΝΟΦ

JA NO HI HA MOSQUES

D'ANTON TXÈKHOV

ADAPTACIÓ I DIRECCIÓ: SERGI BAOS
AMB RODO GENER, XIM VIDAL, ALÍCIA GARAU, ALBERT MÈLICH, MARGA LÓPEZ,
PEDRO MAS I NEUS CORTÈS

PRODUCCIÓ: EL SOMNI PRODUCCIONS

+ INFO: ELSONNIPRODUCCIONS.COM

JARDIDESOLAT.WIX.COM/JARDIDESOLAT

REPARTIMENT

IVÀNOV: RODO GENER

ÀNIA: ALÍCIA GARAU

MIXA: XIM VIDAL

PAIXA: PEDRO MAS

ZINAÏDA: MARGA LÓPEZ

SAIXA: NEUS CORTÈS

LVOV: ALBERT MÈLICH

EQUIP ARTÍSTIC

DISSENY GRÀFIC: ACCENT GRÀFIC

FOTOS: TÒFOL QUETGLAS

ADAPTACIÓ I DIRECCIÓ: SERGI BAOS

EQUIP TÈCNIC

PRODUCCIÓ I DISTRIBUCIÓ: JOAN PORCEL (EL SOMNI PRODUCCIONS)

REGIDURIA: LUIS BARÓ

AUTOR

Anton Txèkhov va néixer en Taganrog, el port principal del Mar d'Azov. Era el tercer de sis germans. El seu pare els va impartir una disciplina estricta i molt religiosa, el qual va començar a tenir serioses dificultats econòmiques en 1875; el seu negoci va trencar i es va veure forçat a escapar a Moscou per a evitar que l'empresonessin. Va començar a estudiar Medicina en la Universitat de Moscou. Es va fer metge en 1884. En 1885 va començar a col·laborar amb la Peterbúrgskaya gazeta i també al Nóvoye vremia. En 1886 s'havia convertit ja en un escriptor de renom. Aquest mateix any va publicar el seu primer llibre de relats, Contes de Melpómene; a l'any següent va guanyar el Premi Pushkin gràcies a la col·lecció de relats curts Al Fosquejar. En 1887 a causa d'una debilitació de la seva salut (primers símptomes de la tuberculosi que acabaria amb la seva vida). Va viatjar fins a Ucraïna. Al seu retorn es va estrenar Gaviota, un èxit que va interpretar la seva obra La companyia del Teatre després d'una absoluta desastrosa en el teatre Alexandrinski de San Petersburgo un any abans. L'èxit que va d'en gran mesura a la de l'Art de Moscou, que dirigida per Konstantín Stanislavski havia vist la necessitat de crear un nou mig artístic basat en la naturalitat de l'actor per a expressar de manera adient les tribulaciones i els sentiments dels seus personatges. Va escriure tres obres més per a aquesta companyia: Uncle Vania (1897), Les Tres Germanes (1901) i El Jardí dels Cerezos (1904). En 1901 va contreure matrimoni amb Olga Leonárdovna Knípper, una actriu que havia actuat en les seves obres. Va passar gran part de les seves 44 anys greument malalt a causa de la tuberculosi que va contreure dels seus pacients a la fi de 1880. La malaltia el va obligar a passar llargues temporades a Niça (França) i posteriorment en Yalta (Crimea), ja que el clima temperat d'aquestes zones era preferible als cruels hiverns russos. Va morir a causa de les complicacions provocades per la tuberculosi en Badenweiler (Alemanya), lloc en el qual es trobava per a rebre tractament en una clínica especialitzada. Està enterrat en el cementiri Novodévichy a Moscou.

CURRÍCULUMS

SERGI BAOS

Va nèixer dia 21 de març de 1976, a Palma de Mallorca. Es va formar a la Universitat de les Illes Balears i és llicenciat en filologia hispànica. Realitzant també estudis musicals: Solfeig (grau elemental) i piano (grau elemental i fins a 7é de piano) per el conservatori de les Illes Balears.

Ha realitzat els següents cursos: de dramatització per Leo Bassi; d'improvisació, per Carles Moline;, d'improvisació, per Carles Castillo; de dramatització, per Pere Fullana; de clown i bufó, per Berty Tobies; màscara neutra, per Philip Pechaud; de creació d'espectacle, per Stefan Metz; de Shakespeare, per Lilo Baur; de creació d'espectacle, "Teatro desde el blanco", per Jorge Sánchez; d'improvisació, per Joan Carles Bellviure; de dramaturgia, per Alfredo Sanzol.

Com a actor de teatre a participat a "Peter Pan", a "Històries de la botiga encantada", a "L'experiència Verne", a "Fum", a "L'estrany estrany cas de Theo Winterbottom", a "Des de l'obscur", a "Fotocòpies", a "Amb una petita ajuda dels amics", a "El malalt imaginari", a "Feroe", a "Seqüències", a "Siau Benvingut", a "La capsa de Mu", a "Camarada K", a "Però com cony s'escriu Txèkhov", a "Cel•la 8", a "L'actor en desequilibri", a "La rara anatomia dels centaures", a "Amadeus".

Ha escrit i a dirigit "Horroris causa", "Domènec i Domènec" I "Plata no es".

Ha adaptat i a dirigit "Ivànov, ja no hi ha mosques" per "El somni produccions".

Ha fet la direcció de "Welataschauung II", "Confessió o la picada d'una puça", "El temps fugit" i "Alicia i Lola" per diverses edicions de Microteatre.

A la televisió ha participat com a actor capítular a la sèrie de ficció "Laberint de passions" per IB3 televisió. Producció de "Boca boca" i "Nova televisió". Com a actor protagonista de la sèrie de ficció "Ous amb caragols" per IB3 televisió. Producció de "Nova televisió". Com a actor capítular a la sèrie de ficció "Mossèn Capellà" per IB3 televisió. Producció de "Nova televisió".

Com a guionista de sèries de televisió ha treballat a "Llàgrima de sang" per IB3 televisió. Producció de "Boca boca" i "Nova televisió" i a "Mossèn Capellà" per IB3 televisió. Producció de "Nova televisió".

Sergi Baos dirigint "Ivànov, ja no hi ha mosques" a Can Alcover. (Palma de Mallorca)

RODO GENER

Va nèixer el 18 de setembre de 1973. Ha fet cursos amb Neil LaBute, Carla Calparsoro, Tom Bentley, Cacu Prat, Lilo Baur, Roger Pera, Sophie Kasser, Stephane Levy, Maria Codinachs, Christian Atanasiu, Carles Castillo i Pep Sanchís.

Ha participat com actor a **Ivanov**, de Anton Txéjov (com a Ivànov), dir Sergio Baos; **Les veus de bellver**, de Mariona Forteza, dir. Carlos Garrido i Dominick Hull; **Ma perché Pirandello**, de Salvador Oliva i Luigi Pirandello, Dir. Pitus Fernandez; **L'etern Mecanoscrit**, de Mauel de Pedrolo i Salvador Oliva, dir Salvador Oliva.; **Jo, Odisseo**, de Carlos Garrido, Dir. Dominick Hull; **Lucrecia o Roma Libre** de Joan Ramis, Dir. Sergi Marí; **Algú Que Miri Per Mi** de Frank McGuinness, dir. Alex Tejedor; **La Marató** de Salvador Oliva, dir. Jordi Cumellas; **La Partida** escrita i dirigida per Óscar Sanz Cabrera; **La Disputa de l'Ase** d'Asnelm turmeda, dir. Albert Mestres; **El Solitari Oest** de Martin McDonaght, dir. Pitus Fernandez; **Mort de Dama** de Llorenç Villalonga, dir. Rafel Duran; **Molts records per Ivanov** de Pep Tosar i Albert Tola ,dir. Pep Tosar; **Tape (La Cinta)**, de Stephen Belber, dir. Alex Tejedor; **Radiografies** d'Albert Herranz, dir. Luca Bonadei; **Un Dia D'Estiu** de Slawomir Mrozeck, dir. Màrius Hernández; **L'estranya parella** de Neil Simon, dir. Pitus Fernández; **Amics** de Antoni Oliver, dir. Biel Jordà; **Molt Soroll per no Res** de W. Shakespeare, dir. Konrad Zschiedrich; **Sa Pesta** de Pere Capellà. dir. Salvador Oliva; **Patera** de Juan Pablo Vallejo, dir. Pitus Fernández; **Una Tragèdia grega**. Espectacle clown, dir. Enric de las Heras; **Llegendes d'altres mons**, dir. Salvador Oliva; **Nit de Reis (o el que vulgheu)** de W. Shakespeare, dir. Pitus Fernández; **El Somni d'una nit d'Estiu** de W. Shakespeare, dir. Pitus Fernández.

Ha participat al **MICROTEATRE** a **Que venen els americans** d'Albert Herranz, Dir Rodo Gener; **Rates**, de Marta Barceló, Dir. Joan Fullana; **Astigmatisme** escrita i dirigida per Josep Mercadal; **Desitjos**, de Rodo Gener, Dir, Joan Fullana; **C-098767** de Irene

Nlubo, dir. Ivo Erasmo i **Llengua amb tàperes** de David Mataró, dir. David Mataró.

Ha participat a Televisió i audiovisuals a **Palma Pam a Pam**. Sèrie documental (Presentador), La Perifèrica Produccions. Per a IB3 televisió; **Migjorn**. (Temporada 2) C.E.F. ; **Como todas las mañanas**, llargmetratge de Toni Nievas; **La Maleta** curtmetratge de Lluís Ortas; **Plenamar** curtmetratge De Joan Carles Martorell; **Llàgrima de Sang**. (temp 1 i 2) Nova Televisió; **Mossen Capellà**, Boca a Boca i Nova Televisió. IB3; **Sa Balada d'en Lucas** Videoclip de Tremendamente; **Ventdelplà**, Diagonal TV . TV3; **Domingueros**, Migmetratge . De Toni Nievas ; **Ous Amb Caragols**, Nova Televisió. 48 episodis; **Sin previo aviso** curtmetratje, de Marian Vilata, Dir. Juan Ortega; **Deshielo** Llargmetratge De Toni Nievas; **Creo que estoy curando** Videoclip de Tremendamente; **Laberint de Passions**, (temp 1) Boca a Boca i Nova Televisió. IB3; **Laberint de Passions**, (temp 2) Boca a Boca i Nova Televisió. IB3; **Bosteza**. Migmetratge De Toni Nievas; **Punt de Trobada**, Magacine, Singular audiovisuals. IB3; **Vallterra**, Boca i Nova Televisió. IB3. 100 episodis; **Viva la vida que llevo** Videoclip de Tremendamente; **Bellpuig, primera pedra**, Documental de La Perifèrica Produccions i **Animales de direcció**. Curtmetratge De Toni Nievas.

Rodo Gener assajant "Ivànov, ja no hi ha mosques" a Can Alcover. (Palma de Mallorca)

CARACTERÍSTIQUES TÈCNIQUES

Aquest espectacle està concebut per ser representat en una casa amb quatre espais diferents com un jardí, una sala, un despatx i una terrassa, ja que els quatre actes es desenvolupen, cada un d'ells, en un d'aquets llocs. El públic es desplaça seguint als actors.

No hi ha ni escenografia, ni disseny de llums. S'aprofiten els elements i la il·luminació pròpia de la casa.

Fotos d'assaig als quatre espais ded Can Alcover.

PREMSA

Chéjov según Baos

EMILI GENÉ

Las cartas de Chéjov que se alternan (perdón: incrustan) en esta versión nos hablan de un autor poco motivado al principio y desengañado después. A pesar, en contra del éxito de público (¿y crítica?). La realidad le resultaba deprimente, pero la respuesta de los espectadores fue peor: su alegato contra la mediocridad gustaba, entretenía, divertía. Quizás Sergi Baos ha querido evitar este fracaso (un *Ivanov* amable) y golpea a los actores y al público con esta historia. ¿Para exorcisar el peligro de una obra plana cargada de méritos literarios? A la mierda con esta literatura. Una posibilidad de no ser abducido por el texto y sus personajes: reventar las convenciones. Rebelarse contra estos mismos personajes impidiendo que se refugien en la abulia o la melancolía. Rebelarse contra el público, impidiendo que se refugien el sicologismo intelectualoide. Carne fresca. Baos propone (y consigue, vaya si lo consigue) una lectura visceral a base de dinamitar todos los conflictos por muy latentes que sean. Mujeres (dos románticas, una pragmática) arrasadas por hombres egocéntricos. Arriesgando, dos de ellos llevados a los límites de la sobreactuación. Ni el doctor se salva: su honestidad queda en ridículo como un beato. Sin piedad, por eso este tráfico de sala en sala descubriendo secretos, estas apariciones casi epilépticas, este beber sin tasa, estos gritos: no se salva nadie porque el plácido paisaje campestre queda aniquilado. No hay refugio. Maratón actoral para atender los distintos frentes, del desgarrar personal a la violencia argumental pasando por la lectura de cartas y algún que otro elemento distanciador. Brillante, intensísimo trabajo en el que *Ivanov* pierde fuerza y espacio. Destronado.

► IVANOV. de Chéjov. Dirección: Sergi Baos. Pati de Can Alcover

jan.

A TOPNOTCH WORDPA.

Gran, Baos, gran debut

Titular: Gran, Baos, gran debut!

J.A. Mendiola

"Ivànov" va ser el primer Txèkhov. Li demanaren que escrivís una comèdia i el gran metge de les lletres li sortí aquesta tragèdia amb un parell de pinzellades d'humor. Però no hi ha cap caminó que no conduïxi a la desesperança, que no defineixi la condició humana com cruel i egoista fins a límits que fa que quan ens mirem al mirall sempre desviem la mirada cap a una altra banda o pensem que el reflex és el del rostre d'un altre. "Ivànov" ha estat considerada durant molts anys com una obra menor en comparació amb "Les tres germanes" o "La gavina" que veurem dins el marc d'aquest petit-gran Festival Txèkhov o la que ja vérem la setmana passada, "L'oncle Vània". Per ventura és veritat que es va passar en la dosi de realisme del dibuix del personatge principal, Nikolai Alexèievitx Ivànov, vell prematur als trenta nou anys, edat difícil en la que ja només ets jove per morir, que deia Fernando Savater. Només té un registre, mentre que la resta és molt Txèkhov. El temps ha actualitzat el tarannà d'aquest existencialista "avant la lettre" i ha guanyant representacions per tot arreu del món. La més coneguda potser sigui la de Tom Stoppard amb Kenneth Branagh de protagonista o per exemple i més propera la versió que va dirigir i interpretar Pep Tosar.

Sergi Baos en el seu debut ha recargolat magníficament l'obra, contextualitzant-la amb les cartes que l'autor va escriure al seu germà i amics sobre "Ivanov". De fet a una que no es cita diu que no la reconeix com a seva. Tot serveix d'alguna manera per entendre tot el que hi havia d'ell mateix dins l'obra. A més Baos no utilitza tan sols el jardí de Can Alcover i el públic s'ha d'anar movent de sala en sala, on transcorren tots els esdeveniments, per poder estructurar les diferents situacions de manera el més eficaç possible. Impossible fer-ho millor. Gran, Baos, gran debut. Intensitat, gràcia, força. Escorxa els personatges fins al màxim i els actors, tots i cadascun d'ells, donen el millor. Brillants Rodo Gener, Àlicia Garau, Xim Vidal, Pedro Mas, Marga López, Albert Mèlich i Neus Cortès. Impossible també destacar-ne algun. De veritat que feia molt temps que a casa no veia res tan impressionant, tan real, tan proper, tan...

5. Deixau-hi doblers dins el sobre. Per molts que en poseu sortirà barat tant plaer.

ArBalears el 12/07/2013

Jardi desolat 2: Ivànov, ja no hi ha mosques

text de Rafel Gallego el dia 13 jul, 2013 a Fantatre

autor ★★★★★1

usuari ★★★★★1

No és fàcil adaptar Txékhov, "la veu més natural de la fiada" en paraules de Doctorow"; escriptor de contes esdevingut dramaturg per guanyar-se la vida i per explicar-la – o millor, per explicar el temps que li va tocar viure –. Tot amb una subtilesa només a l'abast d'un geni, i a la vegada mostrant les frustracions i les misèries humanes amb la passió que destil·laven alguns dels seus contemporanis. Sergi Baos capta l'essència del mestre, l'expressa, la manipula i per posar en escena un **Ivànov** suggestiu a estones, molt físic – bestial en qualque moment – commovedor i actual, com no podia ser d'una altra manera tractant-se de Txékhov. El personatge central – difícil de definir així en una obra plantejada de manera tan coral – vehicula el fracàs espiritual de tota una societat, la de la Rússia feudal en ple procés de desintegració que es prepara pel major punt d'inflexió de la seva història. I aquí Rodó Gener ho broda, transmetent aquest neguit existencial necessari per comprendre el que està passant i perquè està passant. Ell és un Ivànov incapaç de sotmetre's al teclat, de superar una conjuntura adversa i, sobre tot, d'estimar a qui l'envolta; però també el detonant d'una tempesta perfecta on cada personatge activa la tensió justa. La seva dona, víctima en sentit estricte; la seva amant, la jove Sasha – la única que sembla té les idees clares... sembla; el seu amic alcohòlic i hedonista (un arquetip molt present a l'obra de l'autor); un doctor idealista i turmentat; Zinaida o l'avaricia feta persona i el contrapunt, tragiòmic i delirant del seu marit. Tots formant un univers tancat, projectable al món exterior, perfectament coreografiat.

Per representar tot l'anterior, Baos ha sabut encertar amb el ritme i la intensitat i ha aprofitat a la perfecció les possibilitats escèniques de Can Aloover, quatre actes, quatre espais. El jardí, els passadissos estrets, les sales comuns, la terrassa... Però tot plegat requeria d'uns actors que carregassin a l'esquena tanta intensió, i és aquí on ens hem de llevar el capell davant Alícia Garau, Xim Vidal, Pedro Mas, Marga López, Albert Mèlich, Neus Cortés i l'esmentat Gener. Enormes.

(Tot aquest entusiasme crític només té un emperó, i no és atribuïble a cap membre de la companyia – El Somni, de Joan Forcel). A la segona funció de divendres, el clímax de l'escena final (a la terrassa) va ser difícil d'aconseguir pel renou que sortia de la revella que es feia a uns metres. Però això també forma part del risc que assumeixen els professionals d'aquesta terra, que reinventen cada dia mentre al teatre de referència programen sarsuela. Bravo per ells.)

Javier matesanz

julió 18, 2013

★★★★★1

Estic absolutament d'acord amb tot el que s'ha dit aquests darrers dies sobre l'Ivànov d'en Sergi Baos, perquè només s'han dit coses bones. De fet, per empenyar m'he posat a cercar-ne alguna de dolenta, tot i que només fos per criticar qualque cosa, i l'he trobada: la calor. Tota la resta fou magnífica, de veres. I no ja els actors, que comença a ser una meravellosa constant, sinó la versió del clàssic (no estic segur si també atribuïble al mateix Baos), que aconsegueix dues coses fabuloses que fins i tot enriqueixen Txékhov, si això és possible. La primera, aportar-li una frescor anacrònica a la "presumpta" comèdia del mestre rus (vaja un sentit de l'humor que tenia l'home!) amb simpàtics moments musicals, que fan a l'hora funcions d'alleugeridora transició i de contrast amb la imminent tensió plantejada en cadascun dels actes; i la segona, la introducció de les cartes que amb motiu de l'escriptura, muntatge i estrena de l'obra, Anton Txékhov va adreçar al seu germà i altres persones de la seva confiança, manifestant els seus dubtes i la seva insatisfacció. Uns afegits que aporten una sensació biogràfica i metateatral que sobrevoia tota la funció atorgant-li un segon i interessantíssim nivell de lectura que, sentida la pobre opinió que el mateix autor tenia del seu text, ben segur que l'hagués agraït i incorporat.

Molt bé, francament molt bé.

en via

